

delse af et bestaaende Forbud, men er i Virkeligheden noget nyt, da Bestemmelsen om, at Gæstgivere kun maa beværte rejsende, er gaaet af Brug, om den overhovedet nogenstinde har været i Brug. Man foreslaar, at Forholdet forbliver, som det i Virkeligheden er, og at Forbudet derfor udgaar (Ændringsforslag Nr. 2).

Retten til at sælge tilberedte Spisevarer og skattefrit Ol ud af Huset, som tilkommer Værtshusholdere, findes der ingen Grund til at forholde Gæstgivere (Ændringsforslag Nr. 3).

Til § 2.

Andre end syvste Personer findes der uden for nogle Undtagelsestilsælde kun da Anledning til at give Næringsret som Beværtere eller brændevinshandlende, naar deres Overstud anvendes i almenyttige eller velgørende Djemed (Ændringsforslag Nr. 5).

Naar Beværtningernes og Brændevinshandlernes Tal og Meddelelsen af Udkomst paa disse Næringer reguleres som foran foreslaet, findes der ikke tilstrækkelig Grund til at forlange andre personlige Egenstaber hos den, der søger Udkomst paa en af disse Næringer, end hos den, der søger Udkomst paa almindelig Næring. (Ændringsforslag Nr. 7).

Til § 3.

Tilladelse til Beværtning ved Sammenkomster, Auktioner o. desl. bør ikke meddeles, blot fordi en Beværter ønsker at gøre en Forretning, men bør være afhængig af, at den, der staar for Sammenkomsten, ønsker Beværtning udøvet (Ændringsforslag Nr. 11), og uden Kommuneraadets Samtykke bør Beværtningen ikke indbefatte Udstænkning af berusende Drikke (Ændringsforslag Nr. 12).

Til § 4.

Maa der antages at ligge Fare i utilstrækkelig reguleret Handel med Brændevin, saa maa der erkendes at ligge ikke mindre Fare i utilstrækkelig Regulering af Handelen med berusende Ol, og man finder derfor, at Handelen med Brændevin og med skattepligtigt Ol bør behandles ens (Ændringsforslag Nr. 16 samt Nr. 41, 43, 46, 47, 50, 52, 55, 61).

Stal Afgang for Værtshusholdere til at vinde Herbergeringsret opretholdes — hvortil der af Hensyn til Søfolk antages at være nogen Trang i Kjøbenhavn og de øvrige Købstæder —, bør den heller ikke mangle paa Landet, hvor den kan have sin Betydning for Afholdsbeværtningerne (Ændringsforslag Nr. 18).

Til § 5.

Da Tilladelse til Dans, Billard og Keglebane er en Afdeling af Næringsadkomsten, findes dens Tilbeling rettest at burde ske af Kommunalbestyrelsen (Ændringsforslag Nr. 19, 20).

Den saavel i Købstad som i Landjurisdiktioner ret almindelige Skik, at der erlægges særskilt Betaling til Politiet (Betjentene eller Sognefogederne) for Tilshnet med og Ordensoverholdelse ved offentlig Dans o. desl., er det formentlig her den rette Lejlighed til at affaste, og Lejligheden bør da benyttes, eftersom Stikken ikke er god. Den er en Afvigelse fra den Regel, at Politiet ikke er sportellønnet, og denne Afvigelse antages hverken at være til Gavn for Befolkningen eller for Politiet. Hvor der virkelig er Trang til Tilstedeværelse af Politi, vil Politiet jo, saa vidt dets Mandsstyrke tillader det, komme til Stede ifølge sin Tjenesteplicht; hvor Politiets Nærværelse ikke behøves, bør den ikke fremkaldes ved Tjenesteportler. Det med denne Tanke for Dje stillede Ændringsforslag vil ses at være affattet saaledes, at ikke alene egentlig Betaling, men ogsaa saakaldet Refusion eller lignende udelukkes, og at det ikke alene er til Politiets Personale, men ogsaa til Politikasse, Understøttelseskasse, Kommuneskasse og lignende, at Ydelse for Polititjeneste er udelukket. (Ændringsforslag Nr. 21).

Til § 6.

Den sædbansmæssigt frie Beværtning ved de saakaldte Efteraarsmøder ved Højskoler findes at burde sikres, dog uden Udstænkning af berusende Drikke (Ændringsforslag Nr. 24).

For at man ikke skal fortrædige det berettigede Foreningsliv, men paa den anden